

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

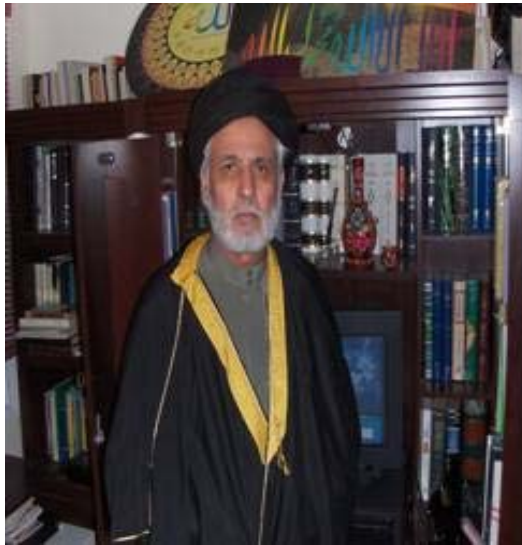
afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سید موسی عثمان هستی

۰۵.۰۸.۰۹

سید موسی عثمان هستی مارک تواین افغانی

تبصره دوم

در ادیوی امپریالیستی بی بی سی چه می گذرد؟

از روز اول که هنوز کمپاین انتخاباتی از طرف کمیته دست نشاندۀ امریکایی ها و انگلیسان بنام کمیته انتخابات آغاز نیافته بود نقش همه کاندیدان بشمول گر گسان روسی کمرنگ بود. با وجودیکه از بد نامان تمام ملیت های افغانستان در لست بنام رئیس ویا معاون رئیس جمهور دیده می شد و هنوز هم دیده می شود ولی نام چند بدنام تاریخ زیاتراز طریق مدیا بر سر زبان های مردم در محافل و مجالس انداخته می شد. حامد کرزی، اشرف غنی احمد زی، عبدالله عبد الله، ملا راکتی، حبیب منگل، شهنواز تنی، قسیم فهیم، خلیلی وبقیه مهره خورد وریز آنهانی اند که به علاوه آنکه ملیت های افغانستان از اینها وباداران شان نفرت دارند و مردم می دانند که وطن توسط اشغال گران اشغال شده واینها زنجیری های اشغال گران استند این را هم می دانند که تا جائیکه خصلت امپریالیست ها حکم میکند؛ گاو سر گاو میش پیش شان شاهزاده است که این شاهزاده ها عبارت از حامد کرزی، عبدالله عبدالله اشرف غنی احمد زی می باشند و هر سه تصویر هم به یک قلم نقاشی شده که نقاش آنها اشغالگران است. سر انجام یکی از این عکس ها را به بهانه برنده انتخابات ریاست جمهوری افغانستان را در دوایر دولتی و نمایندگی سیاسی افغانستان بعد از انتخابات نمایشی آویزان می کنند همه می دانند که اشغالگران هرکسی را که مدنظر دارند آن را به کرسی می رسانند تقلب در هر جا صورت پذیر است و در سر زمین ما سابقه طولانی دارد. این سر و صدا ها که در اصل به منظور آرایش دولت دست نشاندۀ

صورت می گیرد، فقط وقتی می تواند مفید برای تنویر افکار عامه باشد که با محکوم کردن انتخابات از جو و فضای آن استفاده صورت گیرد.

مشکل در این جا است که ما امروز دموکراسی را تجربه نمی کنیم چهل سال قبل ما دموکراسی را تجربه کردیم نباید ما به عقب می رفتیم نه تنها به عقب رفتیم بلکه قانون یکهزار و چهارصد سال قبل را که زن زنده بگور می شد، شلاق می خورد، مانند حیوان از پیش آن کار گرفته می شد آن قانون را هم پذیرفتیم و سر زن های ما طالبان آن قوانین غیر انسانی را تطبیق کردند و ما نا جوان مردانه در برابر قانون غیر انسانی طالبان که مقدمه آمدن اشغالگران در افغانستان بود، عقب نشینی کردیم. اشغالگران نوع طالبی مردم ما را مانند خران به زور شلاق از روی بازار بطرف مسجد پیش انداختند، ریش شان را با شیشه الکین اندازه گیری کردند و اگر ریش شان به آن اندازه که طالب تعیین کرده بودند بود او را شلاق می زدند و به زندان می فرستادند

این دور از امکان نیست نظر به چراغ سبزی که از طرف اشغالگران و زنجیری های شان بنام کاندید ریاست جمهوری به طالب نشان داده می شود مانند آن دموکراسی که فاشیزم داوود را زانید این دموکراسی هم فاشیزم مذهبی ملا عمر، ربانی و ملا عبدالله را بر مردم ما سوار نماید.

برای جلوگیری از چنین روزگار سیاهی طوریکه تجربه نشان داده فقط مقاومت و خود گذری مردم می تواند سدره اهداف غیر انسانی رژیم های اشغالگر شود.

روشنفکران اعم از مرد وزن باید تلاش کنند که چهره منحوس کاندیدان و اشغالگران و خصوصاً طالب و طالب پرستان را افشاء کنند. نه اینکه مانند تنی چند از هیات حاکمه دولت دست نشانده، بدون آنکه موجودیت بیش از ۹۰ هزار نیروی اشغالگر را دیده و به علت موجودیت آنها و مشتغره بودن کشور بر مشروعیت انتخابات خط بطلان بکشند، چنین درفشانی نمایند:

«خاتم غضنفر سنتهای اجتماعی را از چالشهای عمده بر سر راه زنان دانست» بی بی سی

مگر خانم غضنفر نگفت سبب این چالشها کدام سنتهای اجتماعی است و این سنتهای اجتماعی را چه آیدیا و مفکوره در جامعه به نفع خود و دار و دسته خود و بخاطر تجارت دینی و مذهبی خود دامن می زند. و از آن گذشته اصولاً مناسبات تمام آنها با اشغالگران بر چه منوال است.

و یا خانم دیگری بزدلانه و دور انداخته می گوید:

«خانم کوفی گفت اگر زنان در انتخابات حضور نداشته باشند، مشروعیت انتخابات زیر سؤال خواهد رفت» بی بی سی

سی

ولی خانم کوفی نگفت کاندیدانی که حاضر است با دشمنان تاریخی زن به میز مذکره بدستور اشغالگران که با دار کاندیدان و طالب اند بنشینند و در خط مشی خود مذاکره با یک مشت ارازل و اوباش راحتی می داند، از زنها چطور می توان توقع داشت که در انتخابات امریکانی اشتراک کرده زنجیر های طالبی را بر خود قانونی سازد.

«وژمه فروغ، از برگزار کنندگان این کمپین از نهادهای دولتی و مردم افغانستان خواست که از زنان حمایت کنند تا آنها بتوانند در انتخابات بیشتر شرکت کنند» بی بی سی

ولی خانم وژمه نگفت که زن امروز هم تحت قوانین ظلمانی ۱۴۰۰ سال قبل قرار دارد و مردان افغانستان خصوصاً تاجران دین و مذهب ایمان به آزادی زن و حقوق بشر در افغانستان ندارند با قوانین طالبی هم نوا استند و نمی خواهند که زنها از حقوق انسانی خود بر خوردار باشند چنانچه همه کاندیدان از حقوق زن حرف می زنند ولی از ترس اشغالگران و طالبان و تاجران دین و مذهب زنان و دختران خود شان در کمپین های انتخاباتی خود شان دیده نمی شود و قتیکه به زن خود حق نمی دهند که در انظار مردم دیده شود به دیگران چه حق قابل خواهند شد.

از آن گذشته تقلید کور کورانه از به اصطلاح "جنبش سبز" که در نهایت به تحکیم اسلام سیاسی می انجامد، خود گواه آن است که این انتخابات هیچ گونه ربطی به مردم افغانستان نداشته اشغالگران و همسایگان طماع می خواهند بدان وسیله مردم را تحمیق نموده قدرت غیر مشروع خویش را قانونی جلوه دهند.

در خاتمه باید افزود که راه فلاح و سعادت افغانستان از مسیر پارلمان و یا انتخابات اشغالگرانه عبور نمی نماید. بیایید کمر ها را محکم مانند پدران خویش بسته، اشغالگران را به زور سوتنه از کشور بدوانیم!

خبری را که بی بی سی رادیوی امپریالیست ها از کمپین زنان بنشر رسانده و جملات تکان دهنده و تاریک در آن دیده می شود بهتر از من پالیسی اشغالگران و کاندیدان و نظریات مایوسانه زنان را باز گو می نماید. شما آنرا با رنگ آبی از نظر گذشتانید

